

(Pinstrup), som jeg vel erindrer angreb den og sagde, at det var ham i høj Grad ukært at stemme for Loven. Saa kært det var ham at stemme for Grundloven, saa store Betæneligheder havde han ved at stemme for Valgloven, men af Grunde, som var stik modsat dem, der nu anføres, nemlig fordi det ærede Medlem mente, at den Valglovsordning, der var blevet til som Følge af det sidste Kompromis, begunstigede Hovedstaden paa en urimelig Maade. Det kan man læse sig til i Rigsdagstidenden fra den Tid. Men denne Tale om den uhyre partimæssige Fordel for Venstre hørte man altsaa ikke den Gang fra de Radikales og Socialdemokraternes Side. Nej, Forsøget maa gøres. Hvis det falder slet ud, kan der være Spørgsmaal om at forandre Valgloven, men ikke før.

Til Slutning skal jeg udtale min Glæde over, at vi af den højtærede Konseilspræsident fik en saa klar og bestemt Udtalelse om, at vi skal og maa have Valg til Maj, og at Grundloven skal træde i Kraft inden Valget, saa at altsaa enhver Tale om at ville forsøge paa en Udskydelse af Loven ved Fredsvalg ikke finder den mindste Støtte hos den højtærede Konseilspræsident. Jeg mener, som jeg har sagt før, at det vilde være særdeles ønskeligt, om vi alle kunde være fuldt ud enige derom, saaledes at der ikke høres det mindste Fuglefløjt om under den ene eller anden Form at undgaa en fri og aaben Valgkamp ud fra Grundlovens Forudsætninger. At denne fri og aabne Valgkamp skal være en saadan, som ikke skader Landets Interesser udadtil, og i hvilken vi omgaa de internationale Interesser med Forsigtighed, er en Selvfølge.

C. Sørensen: I Anmærkningerne til Finanslovsforslaget findes der under § 2, B. 9, en Redegørelse for en Overenskomst, der er truffet mellem den højtærede Trafikminister og Aalborg Amtsråd, Hjørring Amtsråd, Løgstør Byråd, Næsborg—Salting—Oudrup Sogneraad og Haverslev—Bejstrup Sogneraad angaaende en Ordning af Dampfærgeforbindelsen mellem Løgstør og Nørre og Sønder Aggersund. Der blev i sin Tid, da vi fik Dampfærgeforbindelsen mellem Løgstør og Nørre Aggersund, truffet en Overenskomst mellem de her nævnte Kommuner angaaende Garantien for Driften og det eventuelle Driftsunderskud. Nu er der, som sagt, truffet en Overenskomst mellem den højtærede Trafikminister og de nævnte Amts-, Sogne- og Bykommuner om en Ordning, hvorved Staten overtager Færgeforbindelsen mellem Løgstør og

Nørre og Sønder Aggersund. Jeg vil gerne bringe den højtærede Trafikminister min Tak for den Ordning, der her er truffet, og som gaar ud paa, at de nævnte interesserede Kommuner betaler Halvdelen af den Sum, der er nødvendig for at bringe Færgen og Færgehavnen i ordentlig Stand. Det Beløb, der er anslaaet at ville medgaa hertil, er 60,000 Kr., og heraf skal de nævnte Kommuner betale Halvdelen, dog ikke ud over 30,000 Kr. Jeg ved meget vel, at en enkelt Sognekommune med nogen Modvillie er gaaet med til denne Ordning, men jeg vil gerne bringe den højtærede Minister min Tak for det, han her har gennemført. Jeg tror, der er al Grund til at være tilfreds dermed.

Dernæst skal jeg gøre et Par Bemærkninger om Kornlovene, baade den, der angaar 1916, og den for 1917. Den højtærede Minister har i Dag gjort Rede for Lovenes Virkninger og har særlig fremhævet den store Vanskelighed, der var forbundet med Administrationen af disse Love, og det store Personal, som de nødvendiggjorde. Jeg er lidt i Tvivl, om ikke just ogsaa den Administration er mere omfattende, end den behøver at være. Jeg har saaledes vanskeligt ved at forstaa Nødvendigheden af, at vi skal afstaa vort Korn, køre det til Stationen, sende det til Tørring i Købstaden og samme Vej tilbage igen i formalet Stand. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, om det ikke kunde ordnes paa en anden Maade, nemlig saadan, at i Overværelse af det kommunale Nævn afvejes det Kvantum Korn, som enhver Familie efter Husstandens Størrelse skal have til det aarlige Forbrug. Der er ingen Tvivl om, at vi selv er udmærket godt i Stand til at holde vort Korn frisk, saa længe vi har det til Opbevaring. Saa længe det sidder i Straetet, og naar vi har faaet det godt i Hus, er der ingenting i Vejen, men ogsaa naar det er tærsket og kommet paa Loftet, skal vi nok sørge for at holde det frisk. Nu ser jeg ganske vist, at der er foretaget en Lempelse, idet der ved en Bekendtgørelse angaaende Hjemmeformaling af Brødkorn gives Tilladelse til, at de, der er i Besiddelse af en Husmølle og selv er i Stand til at foretage Formalingen af det Korn, de skal bruge i deres Husstand, kan købe Kornet og selv male det. Den Indrømmelse, der her gøres, gælder imidlertid kun for selve de Personer eller Familier, som har Kværn. Jeg forstaaer ikke, hvad der skulde være i Vejen for at udvide Tilladelsen til at gælde ogsaa For-